

[Sundhedsministeren]

Fru Lis Noer Holmberg talte om borgernes rettigheder og satte spørgsmålstejn ved Patientklagenævnet, idet hun spurgte, hvad det overhovedet kunne. Jeg synes, Patientklagenævnet er et væsentligt retssikkerhedsmæssigt element for borgerne, og hvis man spørger, hvad Patientklagenævnet gør, må svaret være, at det rent faktisk afgør klagesager.

Jeg vil afslutningsvis sige, at der jo nu ligger et stort arbejde foran os, og vores opgave i denne sag består jo i, at vi skal øve os i demokratiets svære kunst og forsøge at finde frem til nogle bæredygtige kompromiser i forbindelse med tilvejebringelsen af en ny sundhedslov, og jeg vil gerne give tilsagn om et åbent samarbejde for at sikre, at vi kan nå frem til en moderne og fremadrettet sundhedslov.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

I forbindelse med ministerens tale om central og decentral styring ville jeg egentlig gerne høre lidt om, hvordan man har tænkt at prioritere det. Den sag, jeg gerne vil hen til, det er sagen fra Århus, hvor man nu flytter den kontrol og de ting, der har været i Skejby, over til Rigshospitalet. Det betyder i praksis, at patienter, der hidtil har kunnet komme til et hospital nærvæd, nu pludselig skal over til et Rigshospital, der ikke fungerer for godt, for at sige det mildt.

Vi, der er valgt på den anden side af Bæltet, synes måske nok, at den centrale styring, hvor det er København og medicinaldirektøren, det hele skal koncentrere sig om, harmonerer dårligt med bestræbelserne for at få central og decentral styring til at gå hånd i hånd og supplere hinanden. Hvis vi bliver vidne til mere af den slags, hvor man skaber stadig mere central styring, synes jeg ikke, det fremmer det, som man egentlig gerne vil have.

Det er ikke sikkert, at ministeren ønsker at svare nu, men i hvert fald mener jeg, at det er noget af det, som vi skal tage op i udvalget for at opnå, at det, man laver, virkelig bliver til gavn for patienterne og ikke for nogle få mennesker. Man bør udnytte den kapacitet og styrke, der er på Skejby Sygehus, og det skal også ses ud fra det synspunkt, at man skal prøve at samle mindre patientgrupper centralt nogle få steder. Jeg synes, dette her smager for meget af københavnerstyring.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Intentionen med placeringen af hjertetransplantationerne har været, at det er patientsikkerhedshensyn, der skal overordnes alle andre hensyn. Det har ført til, at man har samlet opstarten af transplantationer på Rigshospitalet. Foreløbig er vi jo nede på et encifret antal operationer, som det er meget svært at dele ud på flere behandlingssteder.

Dette at starte ét sted svarer meget udmærket til intentionen i § 55, stk. 4, om at samle specialiseret behandling.

Så blev der nævnt problemet med hensyn til kontrol. Det forholder sig sådan, at man på Rigshospitalet har besluttet i opstartperioden at sikre, at erfaringsindsamlingen sker på operationsstedet, og derfor har man besluttet, at de første patienter skal efterkontrolleres den første tid på Rigshospitalet. Men når den periode er overstået, er det tanken, at efterbehandling og efterkontrol skal finde sted på Skejby Sygehus.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Hvordan vil ministeren sikre, at den viden og anden kapacitet, man har på Skejby i dag, ikke går tabt i den periode, når disse læger ikke kan være med til at følge udviklingen på Rigshospitalet? Der er ingen, der siger, at man skal flytte operationerne til Århus, men det gælder om at bevare den viden og dygtighed, der er derovre. Når ministeren siger, at det gælder patienternes sikkerhed, må jeg gøre opmærksom på, at kontrollen med de patienter, der er opereret i udlandet, hidtil er foregået på Skejby, og deres liv har vel ikke været i fare, fordi de ikke var til kontrol på Rigshospitalet i den periode.

Torben Lund (S):

Det er også bemærkningerne om indføringen af transplantationer her i landet, der bringer mig på talerstolen.

Vi havde jo en lang diskussion om det i foråret, og jeg må tilstå, at jeg opfattede det på den måde, at der blev lavet en slags aftale, en slags indforståelse om, at nu skulle man starte på Rigshospitalet – det var så magtpåliggende for nogle folk i Sundhedsstyrelsen – men man skulle gøre det på en sådan måde – og jeg forstår, at det også er det, fru Inger Stilling Pedersen ef-